Kmetijſke in rokodélſke novize.

Na ſvetlobo dane od z. k. kmetijſke drushbe.

№ 31. *V ſrédo 31. Maliſérpana.* **1844.**

Te novize pridejo vſako ſrédo na dvéh zhetertnih liſtih v Ljubljani na ſvetlo. Plazhujejo ſe v piſarnizi z. k. kmetijſke drushbe v hiſhi 195 v Ṣalendrovih ulizah bliso Brega; sa Ljubljano in sa tiſte, ki jih ne dobivajo po póſhti, sa zélo leto s 2 fl., — sa pol leta s 1 fl.; prejemljejo ſe pa pri natiſkovavzu na Bregu Nr. 190. Po poſhti veljajo sa zelo leto 2 fl. 30 kr., — sa pol léta 1 fl. 15 kr. Po vſih z. k. poſhtah ſe snajo dobiti.

Kerſt per Ṣavizi.

(Na dalje.)

O blagor *Zhertomír!* o blagor têbi!
Ker vnéta je od tvôjiga pogléda,
Prevséta dékliza je ſáma ſêbi,
Kak gléda v tlà, kak tréſe ſe beſéda!
Ko sárja, ki pót sjútraj déla Fêbi,
Ṣpremínja ſe sdaj njé podóba bléda,
In v tvôji rôki, rôka njé oſtáne
Sadèrshana ji od mozhí nesnáne.

Naj péviz drúg vam ſrézho popiſúje,
Ki zélo léto je zvedla obéma:
Kak *Zhertomír* ofrédik obiſkúje,
Kak ôzha omladí med njíma dvéma,
Ki ní, ko mêni mu veſêlje ptuje,
Ki ſrézhna ga ljubésen v pèrſih vnéma,
Pijánoſt njíno, ki tak hítro míne,
Pregnána od lozhítve bolezhíne.

She *Zhertomír* je tréba ſe lozhíti,
Ne ſliſhiſh kak gláſno trobénta pôje!
Perpódil s ſábo je *Valjhún* ſerdíti
Poshígat bôshje vêshe divje rôje;
Povſòd vsdigújejo ſe vére ſzhíti,
Ki ſi prejél od mátere jo ſvôje,
Te vére, ki ji dékliza ta ſlúshi,
Ki sdaj te s njó ljubésen zhíſta drúshi.

Kak tèshka, brítka ura je ſlovéſa!
Ṣtojé po lizah jima káplje vrózhe,
Objéta ſta, ko ki bi blá 's teléſa
En'gà, ſpuſtíti shnábel shnábla nózhe,
Ṣi 's lév'ga ôzha, déſniga ozhéſa
Jok bríſhe, ki ga ſkríti ní mogózhe,
Ko vídi v táko shaloſt nji vtopljêne,
In de toláshbe sánje ní nobêne.

Bi ſpómnil njíma smáge vézhno ſlávo,
Ak bi, de jo doſézhi mózh je, ſódil;
Al prevelíko trúmo je zhes Dravo
Po Kókri dôli v Kranj *Valjhún* perpódil.
Ṣe móshu sdí, de grè le v ſmert kervávo,
Bres de bi véro, bráte oſvobódil.
Liſt príde, kak vaſí in vêshe bôshje
Goré; — zhaſ, *Zhertomír!* je vset' orôshje.

In ſhèl je bój bójvat bres úpa smáge,
In ſkásal ſe je koreníne práve,
Kjer ſúzhe mèzh, na zhêli ſmertne ſráge
Leshé ſovráshnikov trupla kerváve
Mertvih, al isdihjózhih dúſhe dráge;
Vunder ne mèzh, ne mózh gradú terdnjáve
Bogóv ne móre réſhit' ſlávnih ſtárſhov,
In ne pred ſmèrtjo ohraníť továrſhov.

Premágan per Bohinjſkim ſam jeséri
Ṣtojí naſlónjen na ſvoj mèzh kervávi,
S ozhmí valóv globôki brêsin méri,
Ṣtraſhnè mu míſli rójijo po glávi,
Shivlênje miſli vsét' ſi v ſlépi véri;
Al nékaj mu predèrsno rôko vſtávi, —
Bla *Bogomíla,* je podóba tvôja,
Ki vzhéraj ga ſpeljála je is bôja.

Enkràt vidit' shelí podóbo mílo,
Posdrávit' préjſhnjiga veſêlja méſto.
Al ſrézhno je preſtála zháſov ſílo,
Al njéno mu ſerzé ſhe bíje svéſto,
Al morebít' pod hládno ſpí gomílo,
Al premagavez mu je vsél nevéſto,
Al shíva, al mèrtva je, svédit' móre,
Lozhíti pred ſe is ſvetá ne móre.

(Dalje sledí.)

Od navadnih napak pri mléku.

(Pogovor živinskiga zdravitelja z hišno gospodinjo.)

(Na dalje.)

Zdravitelj. Danes bova nájin pogovor zopet naprej pelála, ki sva ga uni dan jenjala.

Mina. Rés težko sim že čakala, de bi mi svetovali, kaj mi je storiti, če se smetena ne da vmésti.

Zdravitelj: Ne bom je govoril kar besedice več od copernije, ako ravno vém, de jo vražni ljudje pri ti napaki prav pogostama dolžé. Mislim, de bo gosp. Ferlanova pinja, ki se zmiraj bolj po dežéli razširja, sčasama vsim coperniskim vražam slovó dala. Kar pa ljudje večkrat pri mléku copernijo mislijo, to pride večidel, kar sami dobro veste, od napčniga vremena; od pregorke ali pa od premerzle smetene; od nečednih posód ali sopárnih mlečnih shramb; tudi ima nektéra krava že tó lastnost, de tako mleko daje, ki se le ne rado vméde.

Mina. To je pač vzrokov dovelj smetene spriditi.

Zdrav. Razni vzroki potrebujejo raznih sredstev. Če je smetana premerzla, se ji pomaga, če se v toplo hišo prinese, ali če se pinja v škaf tople vode poftavi, ali pa z toplo vódo izmije, ali če se nekaj smetene pogreje in med merzlo zmeša. — Če je pa smetena pretopla bila, naj se v kakšnimu bolj hladnimu kraju mede, ali naj se pinja v merzlo vodo postavi, ali z merzlo vodó izmije. Tudi se da večkrat z tem pomagati, če se nekoliko mlačniga mléka, ki ravno iz pod krave pride, k smeteni v pinjo prilije. Jez miflim, de je Ferlanova pinja ravno savoljo tega takó dobra, kér se vertilo v eni méri v nji obrača, tér v smeteni enako toploto naredí, na któri je pri medenju tolikanj ležeče.

Mina. Pri nas si v takih okoljšinah po stari navadi z kruham, soljo, žganjem, golunam ali z kakim krajcerjem pomagamo, ki ga v pinjo veržemo.

Zdrav. Vse drugo znate brez škode poskušati, le z krajcerji ni varno, zakaj krajcerji so iz kotlovine narejeni, na któri se zelenica (Grünspan) nabere, ki je prav zlo strupéna. Prav nedolžno sredstvo, srovo maslo (puter) vmesti, so tudi čebulne kožice, ki se pri medenju smetani primešajo. — Dobro srovo maslo napraviti ni tako težka reč, pa vunder se le malokje prav dobro in prijetno dobí, večidel je žaltovo, mehko, kašnato i. t. d.

Mina. Ta razsodik čez naše srovo maslo se mi pač prehud zdi; jez mislim, de se ga vunder dovelj dobriga dobí.

Zdrav. Pojte z menoj na terg v Ljubljano, pokušala ga bova pri mlékarcah okoli vodnaka (štirne), in prepričali se boste, de sim resnico govoril. Kaj je tedaj tega krivo, de se po dežéli več slabiga, kakor dobriga sroviga masla najde? Ali morebiti smetena, ki je večidel prestára? Ali hrami, kjer se mléko hrani? Ali latvice? Ali medénje? Jez miflim, de dostikrat vse te reči srovo maslo spridijo. De se dobro srovo maslo dobí, je pervič treba smeteno posneti, predenj se mléko pod njo popolnama skisa. Miflim, de naše kmetice na tó takó ne pazijo, kakor gré. — Hram za mléko nima ne pre merzel ne pretopel, pa tudi ne pretaman in soparen biti, temuč zračen in čeden. — Latvice za mléko imajo pred vsim drugim popolnama snažne biti, to je za dobro srovo maslo perva pogodba; tudi pregloboke nimajo biti, ampak plitve in prostorne, ravno zató jih tudi plošaste delajo. Cinkaste latvice (Zinkschüsseln) so naj boljši, v njih se smetana nar hitreji naredí, in se jo tudi nar več dobí.

Mina. Od takih latvic še nikoli nisim slišala, kakošne so pač té? —

Zdrav. Pri grajšinah in velikih kmetijah so že davnaj znane, in ako so ravno dražji od druzih, so vunder zavoljo tega prav koristne, kér tretji del več sroviga masla dajo, kakor druge. Kositarnim (cinastim) skledam so nekoliko podobne.

Mina. Ktere pa Oni za temi nar bolj obrajtajo?

Zrav. Per majhnih kmetijah so lončene nar bolji, če so takó napravljene, kakor sim vam ravno popred povédal. Nar slabéji so pa lesene zató, ki se ne dajo čisto čediti, mleku neprijeten okus dajo, ter storé, de se rádo zagrize.

Mina. Kaj pa mislijo, de je storiti, dobro srovo maslo tudi dolgo časa dobro ohraniti?

Zdrav. Nar bolj je, de ga koj, ko ga is pinje vzamete, prav dobro v merzli vodi zmijete in na tanjko očedite, de ne bo kaplice mléka v njemu več; potém ga pa dobro pognedite, z malo solí zmešajte in v večih kosovih (štrucah) postavim od 10. do 15. funtov, v hladne in zračne hrame spravite. — Nar bolj se pa srovo maslo tako le nasolí; vzamite dva dela lepe solí, en del cukra, en del pa solitarja, vse to se prav dobro skupaj v štupo zmeša, in po dva lota na en funt sroviga masla pridene; potém se srovo maslo zopet prav dobro pognede in v štruce podéla. Prav zlo hvalijo neke kmetice to ravnanje.

Mina. Pervič, ko bom srovo maslo narejala, bom tó poskusila, če se mi pa po Njih besédah vedlo ne bo, kakošna bo pa ta? —

Zdrav. Kar sim vam svetoval, tega sim se večkrat sam pripričal. Kdor pa kaj noviga poskusi, mora na tanjko vse takó storiti, kakor mu je bilo naročeno; posébno pa pervih skušinj ne pripustite nikoli poslam, któri večkrat nalaš nagajajo in so že marsiktéro dobro znajdbo zatérli, če ni po njih glavi bila. — Če pa srovo maslo ni preveč žaltovo, se večkrat takó le popravi in zopet dobro naredí: Iztopíte ga še enkrat, potém ga pa po verhu posnejte, in opečeno kruhovo skorjo va-nj denite, v nekih petih minutah ne bo maslo več žaltovo, zató, ki kruhova skorja žaltost na sé potégne.

(Dalje fledí.)

Kakó ſe ima s novo pinjo v zaker iti?

(Potrebna opómba).

Ako ravno pinjo nove ſorte vezhidel povſod hvalijo, jih je vender le tudi nekaj tazih, ki jo grajajo in pravijo, de ſe v nji nizh hitreje ne vmede, kakor v navadni. Zhe je to réſ, ni tega pinja kriva, ampak mojſter Şkasa, ktéri jo je takó ſlabo isdelal. In, zhe bi jo bil ravno umni rokodelz napravil, pride drugi k nji, ki jo goniti ne úmi, ſe mu v nji morebiti po volji tudi vmedlo ne bo. Zhe je pa zlo takimu v roke priſhla, ktéri v novih snajdbah vſeſkosi le zhudeshov prizhakuje, tudi tá jo morebiti ne bo hvalil.

Pinja nove naredbe, zhe je le prav úmno po zherteshu narejena in zhe gladko tezhe, ſe mora pri sazhetku dve ali tri minute hitro in mozhno goniti, potlej pa smiraj bolj po lahkama in kaſneje; kader ſe pa sazhnejo is ſmetene jagodize delati, vlij maſliz mersle vode sraven, po tém boſh bres vſiga truda kmalo terdo in rumeno ſrovo maſlo dobil. To delo je she vezhkrat ſtorjena ſkuſhnja poterdila. M. Ferlan.

Gorenſko vino v letu 1786.

Od tega nam Vodnikove Novize v letu 1798 tó le povedó: „Dolgo ſo Gorenzi menili, de ni per njih nobeniga kraja, kér bi vino raſti in soréti hotlo. Pred dvanajſt letmi ſo jeli trije duhovni goſpodje na Gorenſkim terte ſaditi, pozhaſi vino tlazhiti, sdaj ga she ſledno leto vſaki po 500 do 800 bokalov perdelajo. Vino je dobro, kakor dolenſko, kader je s enmalo laſhkiga moſhta smeſhano, inu vkup droshe ismezhe. Ti goſpodje ſo ſajmaſter v Bledi inu dva duhovna per Materi Boshji na Jéseri. Nekidan je bil en vinograd pod ſkalo Bledſkiga Grada, ſe ſhe dandanaſhni „vinograd“ imenuje, inu obdivjane terte ſame raſtejo, kér jih nihzhe ne obreshe. Otrozi tukaj drobne jagode sobat hodijo. Per ſ. Luzii pod Goro ſo bili vinogradi, kakor urbar Radolſke graſhine prizha. — Pridnoſt, ſkuſhna inu prebriſana saſtopnoſt vſe premorejo. Gorenzi! kir ſte s umam obilniſhi darovani, sakaj neſkuſite vaſho ſrezho, slaſti savolo ſladke vinſke terte?“

S témi beſedami je Vodnik Gorenze k vinoreji ſpodbodoval, tode saſtojn, kér ſe na Gorenſkim ne dajo dobre vina rediti. Ne vémo, de bi ſedaj ſhe kje na Gorenſkim vino narejali, kakor na Stermolſki grajſhini, kjer ga je ranjki Ditrih vſako leto nekaj bokalov perdelal; mi ga niſmo pili, tóde ſliſhali ſmo, de je bil zhvizhek!

Svunajna poveſt.

(Zhudna obljuba nekiga Bramina). Svunajni zhaſopiſi pripovedujejo isgled poboshnoſti Indijanov, ktera nima para, obljubo nekiga Bramina *) namrezh, ktéri je hotel neko imenitno goro (Kómorin) obiſkati, in do ktére je ſedaj she morde priſhel. Zelo pót ſe namrezh ta Indijan valí, ter pride na to visho vſaki dan pol, ali k vezhimu eno uro daljezh. V Benaresu je popred ſtanoval in ſe do ſèm she valí zelih devet let in tri meſze. Shivot in glavo ima s mozhnim ſúknam ovíto, in kadar vſakdanjo pot dokonzhá, nar poprej ſvoje molitvize opravi, potem pa s ſvojo druſhnjo jé in pije, która ga vſeſkosi s vosam ſpremlja. Med tém, ko ſe po semlji naprej valí, mu njegov ſin, ſantizh dvanajſterih let, vedno hlad od ſtrani mahlja, in musika ga vſeſkosi is vaſi, od ktére ſe sjutraj odrine, do blishniga oſtaniſha ſpremlja. Velika mnoshiza gledavzov ſe po vſih potih okoli njega drenja, koder ſe valí, ter ſtermé gledajo poboshniga moshá. Kadar ſe do kakſhniga bajerja privalí ali kake réke, ali do kakiga drusiga kraja, zhes ktériga ſe ne more valiti, vſtane in k nogam gré; sató ſe pa na unimu kraju takó dolgo ſèm ter tje valí, dokler samujeno valénje sopet dohití. Kadar bo ſvoj zil in konz doſegel in na goro Komorin priſhel, miſli ondi drevó vſaditi in takó dolgo oſtati, dokler bo imenovano drevó ſad rodílo, od ktériga hozhe pervino boginji podariti, ktéri ſe je obljubil. Po tém ſhe le ſe bo sopet zelo pot domú valjil. — Krepak mosh je, okoli 40 lét ſtar, in ne kashe ſe, de bi mu to zhudno popotvanje kaj ſhkodvalo. Poboshni med Indjanimi ga, kamor pride, s obilnimi darmi obloshé, drugi med njimi pa ſe temu ſmejajo in njegovo delo ſkrito svijazho imenujejo. — Kar ga je k ti obljubi napravilo, ſe takó le pripoveduje: Ni ga imel naſh popotnik nobeniga otroka; tó ga je ſilno shalovalo, ter ſtorí imenovano obljubo, zhe mu bo boginja le eniga ſina podarila. Rojen mu je bil dezhik, ravno ta, ki ga ſpremlja; tode neke leta po rojſtvu je oſlepil. „To je kasen (ſhtraſinga) boginje, kér ſim ſe predolgo obotavljal, obljubo ſpolniti“ je rekel, ter ſe je naglo na pot obljubc podal. — Ko bo obljubo ſpolnil, upá, de bo njegov ſinik sopet pregledal!

*) Bramini ſo pervi ali veliki ſlushabniki indijanſke vére, ktére Indijani ſkoraj po boshje zhaſté.

Prezgodna zrelost uma.

(Iz Podunavke.)

Toma Vilhelm Molkir je angleške čerke pred poznal, kot je govoriti zamogel. In ako ravno jih sam izrekovati ni mogel, jih je z perstam kazal, ko jih je izgovarjati slišal. Dve leti star, je govoriti in takó ročno brati in pisati začel, de, ki niso pričijoči bili, tega nikakor zapopasti nemorejo. Ob svojim godu, ko je tretje leto dopolnil, je svoji materi, in malo pozneje nekterim zrodnicam liste pisal. V četertim letu je poznal helenske ali gerške čerke in se je v latinšini toliko zuril, de je vsakdajne naloge (Aufgaben) z dovoljno pravilnostjo zdeloval. Tudi krajobrazc (Landkarten) je čertal in nekoliko podob glasovitiga obrazarja (malarja) Rafaela popolnama pooblíčel. Pred sedmim letam je pisal basne (fabule) in je jel pesništvo poskušati, kar mu tudi ni slabo od rok šlo. Nar bolj spomina vreden pa je njegov popis nekiga izmišljeniga kraja, ki se mu je bil tako v glavo vgnjezdil, de ga je očitno in živó opisoval; temu veselimu kraju se je sebe Cesarja domišljeval. Namenil je tudi svojo dogodovšino pisati, in jo je res popisovati sačel. Naredil je tudi obrazič zemlje tistiga kraja in je dájal imena laſtniga iznajdenja poglavitnim hribam, rekam, mestam, jezeram, vasém i. t. d. To je bila posledna igra njegoviga velikoumja, kér je čudežno dete že pred umerlo, ko je sedmo leto dopolnilo. S.

Smeſ.

(Kakó neki ruſovſki sdravitelj pijanzhevati odvaduje). Dr. Şhreiber, ruſovſki sdravitelj, sapré hudiga pijanza k ſebi v isbo (zimer) in mu podá po ſvojim ſposnanju verzhik shganja, kterimu je pa vezh ko póloviza vode perdjana.

Rasun tega dobí pijanez tudi kafeta, vina ali vóla toliko, kolikor ga poshelí, tóde tudi tém je vezh ko pol vode permeſhane. Vèſ shivesh, ki ga ondi dobí, je s shganjem smeſhan, ſhe zlo meſó, ſozhivje, kruh i. t. d. Po tém takim je nima pijanez ſtresne ure. Peti dan ſe pa navadno vſakimu ta smeſ takó priſtudi, de mu she od daljezh ſmerdí, ter sazhne neprenehama drusiga shivesha proſiti, kteriga ſe mu pa po nobeni zeni takó dolgo ne ſme dati, dokler samore ſhe kaj od te jedí in pijazhe v ſé ſpraviti. In to sgoditi ſe, je she shganja takó odvajen, de ga je she ſit, zhe le od njega ſliſhi. — Ali bi ne bilo tako sdravilo tudi pri naſ vezhkrat dobro priporozhvati?

(Nekaj sa shganjarje). Shganjarji, ki ſe pezhájo s farbanjem mnogoverſtniga shganja, vedó, kakó nerad ſe popolnama rujavorastajani zuker v shganju rastopí, kar je poſébno savoljo tega prav nerodno, kér ſe po tém rasne ſorte shganja ne dajo lepó farbati. De ſe ti bo tedaj gori imenovani zuker po volji tudi v nar mozhnejſhim ſpirutusu rastopil; smeſhaj zuker predenj ga rastajati miſliſh, s en malo lugaſte ſolí, ki jo v ſhtazunah po imenu „calcinirte Soda“ prodajajo; na en ſunt zukra rajtajo en lot te ſolí.

Pogled v pretezhene zhaſe.

Pred 39 létmi je bil per Auſterlizi na Marſkim hud boj, in ſhe tiſto léto v Preſhburgu mir ſtorjen.
„ 38 „ boj per Jeni na Némſhkim.
„ 35 „ boj per Aſperni in Eſlingi v Eſtrajhu.
„ 35 „ je bil hud boj per Vagrami v ſpodnim Eſtrajhu. Mir ſtorjen v Shenbrunu ravno tiſto léto.
„ 32 „ ſo priſhle nove poſtávſke knige sa zelo Eſtrajſko Zeſárſtvo na dan.
„ 32 „ boj per Smolenſki, na Poljſkim.
„ 32 „ je Moſkava, popréſhno poglavitno méſto Ruſovſkiga Zeſarſtva, pogoréla.
„ 31 „ boj poleg Kulma, kjer je bil Franzoski vojſkovód Vandam vjet.
„ 31 „ boj per Lajpzigu v Sakſonii.
„ 31 „ boj per Hanavi na Némſhkim.
„ 30 „ je bil Paris doblen.
„ 30 „ je Napoljon ſvoje Zeſarſtvo sapravil.
„ 30 „ je bil pervizh mir v Parisu s Franzosam ſtorjen.
„ 30 „ jo Napoljon sopet v Paris permáha.
„ 30 „ ſe je perzhel veliki sbor ſamoblaſtnikov na Dunaju.
„ 30 „ je bila kmetijſka drushba na Krajnſkim ponovljena.
„ 29 „ ſo Dunejſki sbor dokonzhali.
„ 29 „ boj per Vaterlovi v Niderlandu.

Urno, kaj je noviga?

(Nova drushba na Shtajerſkim, Krajnſkim, Koróſhkim, in v gornimu Eſtrajhu). Ta drushba ſe bo s rudarijo pezhála in ſe imenuje „geognostisch-montanistischer Verein für Steiermark, Krain, Kärnthen und Oberösterreich“. Njih zeſarſka Viſokost, ſvitli nadvójvoda goſpod Janes, ki po ozhetovo sa prid imenovanih deshél vſeſkosi ſkerbijo, ſo tudi to drushbo obudili, która ſi bo prisadevala, domovinſke goré preiſkovati in po rudah ſledíti. Vſaktéri samore k ti drushbi priſtopiti, zhe sa letno plazhilo 5 goldinarjev odrajta; sató pa tudi poſtane deleshnik vſih pridoblenih rudarſkih dobizhkov tiſte deshéle, h któri ſe je pridrushil. — Zhe te jedro mika, lupino sgrisi!

(Nekaj sa tiſte, ki ne snajo piſati, ali pa zlo ſlabo piſhejo). Pred nekimi dnevi je priſhel v Ljubljano uzhitelj piſarije is Duneja, Joshef Juri po imenu, któri ſi upa vſaziga, zhe ſhe takó ſlabo zhezhká, v 15. do 20. urah lepó piſati isuzhiti. Veliko takih ſlabih, po njegovimu uku pa poboljſhanih piſarij vidimo v predalu Giontinitove bukvarnize, ki jih je imenovani uzhitelj te dni na ogled poſtavil. Hitite tedaj vi, ki ſlabo piſhete k njemu, v 15. urah poſtanete sa majhne denarje mojſtri piſanja, — zhe le ni bôſa, kar goſp. Juri obéta! Poſébno bi mi pa ſvetvali, tudi nekim uzhiteljem k njemu v ſholo iti, de bi jim ſkrivnoſt rasodel, kakó ſe ima mladoſt uzhiti, de ſe bo nameſt v 4. letih, she v 15. do 20. urah zhedno piſati isuzhila.

(Novi móſt zhes Savo) delajo na brodu pod Shmarno goro, ki bo, zhe pojde delo naglo od rok, jeſeni dodélan. Gotovo je ta narédba vſe hvale vredna, in Smlednifki goſpod baron Lazarini, ki ta móſt puſtijo delati, bodo s njim kaj prav koriſtniga napravili. — Kadaj bodo pa v Krajnju zhes Kokro móſt delati sazheli, h kterimu ſe she takó dolgo pripravljajo? Kadaj bo konz terplenja, ki ga mora nedolshna shivina po ſtermimu „grabnu“ preſtati? „Pravizhni ſe tudi ſvoje shivine uſmili,“ pravi Salomonov prigovor 12, 10.

(Vinoredniki letaſ silno veliko vina prizhakujejo;) is Dolenſkiga ſo nam piſali, de nar ſtareji ljudje take rodovitne letne ne pomnijo, kakor ſe dosdaj kashe. Bog naſ le tózhe obvari!

Besedne vganjke.

1) Beseda je, ki kaže kar rad ješ —
Jo bereš nazaj, številko poveš.

2) Z besedo pokažem le kako ſe mi zdi,
Jo berem nazaj, me kmalo več ni.

3) Znano žito beseda kaže ti —
Jo bereš nazaj, prešiče redi.

4) Beseda pomeni, kadar rasaja vihar —
Beri jo narobe, polna luna gospodar'.

5) Poznaš reč, ki jo v vsaki hiši dobiš —
Beri jo nazaj, ni tí žal, če jo zgubiš;
Per vinski posodi zlo zanjo skerbiš.

Višnjagorski.

Danaſhnimu liſtu je ſhefti dél vinoréje perdjan.

Shitni kup.	V Ljubljani 27. Maliſerpana.		V Krajnju 22. Maliſerpana.	
	fl.	kr.	fl.	kr.
1 mérnik Pſhenize domazhe	1	20	1	28
1 „ „ banaſhke	1	22	1	22
1 „ Turſhize . . .	—	58	—	—
1 „ Sorſhize . . .	1	—	1	3
1 „ Rèshi	—	54	1	—
1 „ Jezhmena . . .	—	47	—	—
1 „ Proſa	—	59	1	—
1 „ Ajde	—	51	1	6
1 „ Ovſa	—	36	—	40

V Ljubljani. Natiſnil in saloshil Joshef Blasnik.